COURRIER D'AMSTERDAM.

Nº. 209.

SAMEDI, le 27 *Juillet* 1811.

INTÉRIEUR.

PARYS, *den 22 Julij.*

A S. A. S. Mgr. le prince de Neufchâtel et de Wagram.

BADAJOZ, le 24 juin 1811.

MONSEIGNEUR,

HIER, toute la cavalerie des armées de Portugal et du Midi a été portée en reconnaissance sur la ligne ennemie. M. le maréchal duc de Raguse a dirigé le général *Montbrun* sur Campo-Mayor, où il a rencontré 1200 chevaux portugais et deux divisions anglo-portugaises. Il n'y a pas eu d'engagement sur ce point.

J'avais donné ordre au général *Latour-Maubourg* de diriger la colonne de dragons, commandée par le général *Bron*, vers Villa-Viciosa; elle n'a rien rencontré, et est rentrée sans avoir poussé jusqu'à cet endroit.

Le général *Latour-Maubourg* ayant fait passer les gués de la Guadiana entre Jurumenha et l'embouchure de la Caza, au restant de la cavalerie de l'armée du Midi, il s'est porté directement sur Elvas. La colonne de droite, qui était commandée par le général *Briche*, a occupé pendant quelques instans cinq escadrons anglais qui lui étaient opposés, tandis que la brigade du général *Bouvier-des-Eclats*, à la tête de laquelle était le 1er régiment de la Vistule, manœuvrait sur leur droite. Ce mouvement a réussi: deux escadrons du 11e régiment, dit des chevaux-légers anglais et des hussards hanovriens, ont été détruits; trois officiers et 150 cavaliers avec leurs chevaux sont restés en notre pouvoir; l'ennemi a eu en outre plusieurs morts et un grand nombre de blessés. Les 2e et 10e particulièrement ont été engagés; cette affaire leur fait honneur. M. le colonel *Lallemant* a été légerement blessé, ainsi que dix cavaliers. Dix autres escadrons anglais sont restés à une distance respectueuse, et n'ont pas voulu s'engager.

D'après les renseignemens que l'on a recueillis, il paraîtrait qu'il y a dislocation dans l'armée alliée. On dit que les troupes espagnoles, commandées par le général *Blake*, retournent vers l'embouchure de la Guadiana et le comté de Niella; que les Anglais et les Portugais ont déjà fait filer des troupes vers le Tage, et envoyé leurs équipages à Lisbonne; que lord *Wellington* s'est dirigé sur Lisbonne, et que les ennemis ont envoyé sur cette ville plus de 8000 malades ou blessés. On annonce également l'arrivée d'un renfort considérable venant d'Angleterre, qui a dû débarquer il y a peu de jours à Lisbonne. Le régiment de chevaux-légers qui a éprouvé devant Elvas l'échec dont je viens de parler, avait joint l'armée trois jours auparavant.

Je suis avec un profond respect,

MONSEIGNEUR,

De votre altesse sérénissime,

Le très-humble et très-obéissant serviteur,

Le général-en-chef de l'armée du Midi,

(*signé*,) Maréchal duc DE DALMATIE.

A S. A. S. Mgr. le prince de Neufchâtel et de Wagram.

Badajoz, le 28 juin 1811.

MONSEIGNEUR!

L'armée ennemie qui avait repassé la Guadiana, a continué sa retraite. Elle est dans ce moment à trois marches de nous. Elle paraît renoncer entièrement à l'Espagne, et se concentrer pour la défense de Lisbonne.

Lord *Wellington* avait déjà le 26 juin son quartier-général à Port-Alégre. Plus de 8000 malades et blessés anglais ont été évacués sur Lisbonne, avec tous leurs gros bagages. Les Espagnols se sont séparés d'eux et ont été dirigés sur l'embouchure de la Guadiana.

Les cadres des six régimens anglais qui ont été détruits à la bataille de l'Albuhera, sont retournés en Angleterre. Il n'est resté de ces régimens, que des officiers et des sous-officiers.

Par les renseignemens recueillis des habitans, les Anglais ont eu à la bataille 6500 hommes tués, blessés et prisonniers. Beaucoup de blessés sont morts. Les Espagnols et Portugais ont perdu 4000 hommes. La perte de l'ennemi est triple de la nôtre. Aussi dans la nuit du 17 au 18, avait-il commencé à battre en retraite; et il aurait repassé la Guadiana, si j'avais dû continuer l'attaque; mais la réunion des Espagnols sur lesquels je ne comptais pas, m'ayant présenté une trop grande masse de troupes, je ne jugeai pas à propos de la faire. J'avais d'ailleurs été informé que le siége de Badajoz avait été levé, et que l'artillerie en avait été retirée, ce qui me donnait un repit de deux mois pour venir au secours de cette place,

Les Anglais sont très-mécontens du général *Beresford*, qui a été suspendu et renvoyé en Angleterre pour avoir exposé les

COURIER VAN AMSTERDAM.

Nº. 209.

ZATURDAG, *den 27 Julij* 1811.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

PARYS, *den 22 Julij.*

Aan Z. D. H. den prins van Neufchâtel en van Wagram.

BADAJOZ, den 24sten junij 1811.

MONSEIGNEUR!

GISTER heeft de geheele kavallerie van de legers van Portugal en van het Zuiden eene verkenning op de vijandelijke linien gedaan. De maarschalk hertog van Raguza heeft den generaal *Montbrun* op Campo-Mayor afgezonden, alwaar hij 1200 portugeesche ruiters en twee afdeelingen anglo-portugeesche troepen ontmoet heeft. Er heeft geen gevecht op dat punt plaats gehad.

Ik had aan den generaal *Latour-Maubourg* bevel gegeven, om de kolom dragonders, gekommandeerd door den generaal *Bron*, op Villa-Viciosa te doen aanrukken; dezelve heeft niets ontmoet, en is terug gekomen zonder die plaats bereikt te hebben.

De generaal *Latour-Maubourg*, aan het overschot der kavallerie van het leger van het Zuiden, de waadbare plaatsen van de Guadiana, tusschen Jurumenha en de monden van de Caza, hebbende doen overtrekken, heeft hij zich regtstreeks op Elvas begeven. De regter-kolom, die door den generaal *Briche* gekommandeerd werd, heeft, gedurende eenige oogenblikken, vijf eskadrons Engelschen, welke tegen over dezelve stonden, bezig gehouden; terwijl de brigade van den generaal *Bouvier-des-Eclats*, aan het hoofd van welke het 1ste regiment van den Wijssel was, op hun regter-vleugel manœuvreerde. Deze beweging is geslaagd: twee eskadrons van het 11de regiment, genaamd ligt engelsch paardenvolk en hanoversche huzaren, zijn vernield geworden; drie officieren en 150 ruiters met hunne paarden zijn in onze magt gebleven; de vijand heeft daarenboven onderscheiden dooden en een groot aantal gekwetsten bekomen. Het 2de en 10de regiment zijn bijzonder in het gevecht gewikkeld geweest; deze ontmoeting doet hen eer aan. De kolonel *Lallemant* en tien ruiters zijn ligt gekwetst geworden. Tien andere engelsche eskadrons bleven op eenen behoorlijken afstand, en wilden zich niet in gevecht begeven.

Volgens ingewonnen berigten schijnt het, dat er verplaatsingen in het leger der bondgenooten geschieden. Men zegt, dat de spaansche troepen, door den generaal *Blake* gekommandeerd, naar de monden van de Guadiana en het graafschap Niella terug keeren; dat de Engelschen en Portugezen reeds troepen naar den Taag hebben doen trekken en hunne equipagien naar Lissabon opgezonden hebben; dat lord *Wellington* zich naar Lissabon begeven heeft, en dat de vijand 8000 zieken of gekwetsten naar die stad heeft gezonden. Men meldt insgelijks de aankomst van eene groote versterking uit Engeland, die eenige dagen geleden te Lissabon zou moeten ontscheept zijn. Het regiment ligt-paardenvolk, dat voor Elvas het verlies, waarvan ik gesproken heb, ondergaan heeft, was drie dagen te voren bij het leger gekomen.

Ik ben met diepen eerbied,

MONSEIGNEUR,

Van U. D. H. de zeer-onderdanige en zeer-gehoorzame dienaar,

De opperbevelhebber des legers van het Zuiden,

(*geteekend*,) Maarschalk hertog VAN DALMATIE.

Aan Z. D. H. den prins van Neufchâtel en van Wagram.

BADAJOZ, den 28sten junij 1811.

MONSEIGNEUR!

Het vijandelijk leger, dat weder over de Guadiana terug getrokken was, heeft deszelfs aftogt voortgezet. Hetzelve is op dit oogenblik drie marschen van ons af. Het schijnt van Spanje geheel af te zien, en zich tot de verdediging van Lissabon zamen te trekken.

Lord *Wellington* had reeds den 26sten junij zijn hoofdkwartier te Port-Alègre. Meer dan 8000 engelsche zieken en gekwetsten zijn naar Lissabon verzonden, benevens alle hunne grove bagage. De Spanjaarden hebben zich van hen afgescheiden en zijn naar den mond der Guadiana getrokken.

De overblijfsels der zes engelsche regimenten, die in den veldslag van de Albuhera zijn vernield geworden, zijn naar Engeland terug gekeerd. Van deze regimenten is niets overgebleven, dan officieren en onder-officieren.

Uit de opgaven der inwoners blijkt het, dat de Engelschen 6500 man aan dooden, gekwetsten en gevangenen in den veldslag verloren hebben. Vele der gekwetsten zijn gestorven. De Spanjaarden en de Portugezen hebben 4000 man verloren. Het verlies des vijands is driemaal zoo veel als het onze. Ook heeft hij in den nacht tusschen den 17 en 18den begonnen af te trekken, en hij zou de Guadiana weder overgetrokken zijn, indien ik den aanval had moeten voortzetten; doch de vereeniging der Spanjaarden, op welke ik niet rekende, mij eene te groote massa van troepen hebbende opgeleverd, oordeelde ik het niet raadzaam, zulks te doen. Ik was overigens onderrigt geworden, dat de belegering van Badajoz opgebroken was, en dat men er het geschut van weggenomen had; hetgeen mij twee maanden tijd overliet, om tot hulp dezer vesting te komen.

De Engelschen zijn zeer te onvreden over den generaal *Beresford*, die geschorst is en naar Engeland opgezonden, om dat hij

troupes anglaises et épargné les Portugais et les Espagnols. Il est vrai que ceux-ci, qui étaient plus nombreux, ont été moins exposés que les Anglais, et ont fait de moindres pertes qu'eux.

Il nous arrive un très-grand nombre de déserteurs de l'armée anglaise. Tous assurent que les Anglais sentent leur impuissance pour soutenir la lutte en Espagne, et tout porte à penser que lorsque l'armée de réserve que V. A. S. m'annonce sera arrivée sur Almeida, ils se convaincront de l'impossibilité de tenir même à Lisbonne.

Les Anglais ont éprouvé une grande pénurie de vivres et d'argent. L'argent devient très-rare chez eux; ils ne le répandent plus avec la même profusion. Ils attribuent cela à la défaveur de leur change.

Les brèches de la place de Badajoz se réparent avec la plus grande activité. La place est réapprovisionnée pour sept mois; on vient de trouver un nouveau magasin de cent milliers de poudre qui avait été caché dans les souterrains.

J'ai fait raser Olivença.

J'ai l'honneur d'être, etc, etc.

Le général-en-chef de l'armée du Midi,
(*signé,*) Maréchal duc DE DALMATIE.
(*Moniteur.*)

On reçoit souvent des nouvelles de la Catalogne par Perpignan. Le fort de Figuières est toujours bloqué étroitement: on croit à sa reddition prochaine Les insurgés catalans ont perdu courage depuis leur dernière défaite; ils n'ont fait aucune tentative nouvelle pour débloquer ce fort.
(*Journal de commerce.*)

Rapport à S. M. L'EMPEREUR ET ROI.

(Suite et fin. Voyez le Courrier d'hier.)

Le même jour (30 novembre) le capitaine-général passe la rivière du Tombeau, fait une reconnaissance, voit sept bataillons anglais déployés sur deux lignes, ayant la mer à dos, leur droite vers la Baie-aux-Tortues, et leur gauche vers le Moulin-à-poudre. Il culbute une grand-garde, s'avance, et bientôt, contraint de se replier, revient à la ville, apprend que la flotte anglaise se dirige vers la Baie-aux-Tortues, d'où les Français, qui n'étaient qu'au nombre de vingt à trente, s'étaient retirés sur celle du Tombeau. Il conjecture que les Anglais vont opérer sur ce point, la nuit suivante, un nouveau débarquement.

Le 1er décembre, le général *van der Maesen* a ordonné des reconnaissances pour le lendemain, au point du jour; elles donnent pour résultat la certitude que les Anglais s'avançaient sur trois colonnes avec du canon:

1°. Vers la Baie-du-Tombeau;

2°. Par le chemin de Pamplemousse;

3°. Par le chemin du Moulin-à-poudre.

Ce général les attaque de grand matin. Il devait avoir 850 hommes avec lui, puisque sa droite était de 550 hommes, et que le général *Decaen* lui avait envoyé un renfort de 300 hommes. Il est repoussé, perd 62 hommes, met un bien plus grand nombre d'ennemis hors de combat, est blessé et se replie dans le retranchement du port. Il avait trois pièces de 4 qui furent bien servies.

L'armée anglaise appuie sa gauche à la Montagne-Longue, sa droite à l'habitation *Bruneau*, vers Pamplemousse. L'escadre mouillait à la Baie-du-Tombeau. Le capitaine-général avait donné l'ordre aux gardes nationales de Pamplemousse de se rendre Montagne-Longue: cet ordre n'ayant point eu d'exécution, les Anglais arrivèrent sans obstacles à cette montagne.

Les Français étaient dans le retranchement du port, la droite flanquée par la batterie Dumas, de six pièces de canon de 18; la ligne garnie de neuf canons de 24 à 12; la gauche protégée par le bastion Fanfarron, où étaient neuf autres canons de 24 à 12.

Les Anglais se portent en avant; la batterie Dumas leur tue beaucoup de monde: l'ennemi s'ébranle, chancelle: dans ce moment, ainsi que l'observe le capitaine-général, s'il avait eu 12 à 1500 hommes de troupes de ligne, il aurait pu reprendre avec succès l'offensive.

Les deux généraux français font leurs dispositions pour attaquer l'ennemi le lendemain 2 décembre, une heure avant le jour. Mais le bruit se répand que les Anglais font arriver une colonne par le quartier Moka sur le port. Cette fausse nouvelle ayant découragé les habitans et les gardes nationales, les ordres d'attaquer sont retractés.

Au jour, la vigie signale sept nouveaux bâtimens: c'était la division du Cap apportant deux régimens à l'armée anglaise qui était déjà très-considérable. L'ennemi se dispose à une attaque générale.

Alors le général *Decaen*, considérant la grande infériorité du nombre des troupes françaises; le voisinage de l'ennemi qui n'était qu'à 1500 toises d'une faible ligne de 1200 toises mal garnie d'hommes; le débarquement nouveau que allait probablement s'opérer à la grande rivière, à 800 toises de la place où l'on n'avait que 200 hommes à lui opposer et des noirs pour canonniers; l'impossibilité de tirer un détachement du corps qu'il commande, ce qui ne ferait qu'augmenter le découragement des gardes nationales qui restaient; la distance de 1200 toises du point qu'il défend, à l'autre point que le nouveau débarquement va attaquer; la faiblesse du détachement de 60 hommes qui garde dans le port 1500 prisonniers;

de engelsche troepen heeft blootgesteld, en de portugeesche en spaansche heeft gespaard. Het is waar, dat deze, welke in grooter getal waren, minder zijn blootgesteld geworden, dan de Engelschen, en een minder verlies, dan dezelve geleden hebben.

Een groot getal deserteurs van het engelsch leger komen tot ons over. Allen verzekeren, dat de Engelschen hunne onmagt gevoelen, om den worstelstrijd in Spanje vol te houden, en alles doet gelooven, dat wanneer het reserve-leger, hetwelk U. D. H. mij aankondigt, te Almeyda zal aangekomen wezen, zij zich overtuigd zullen houden van de onmogelijkheid, om zich zelfs in Lissabon staande te houden.

De Engelschen hebben een groot gebrek aan levensmiddelen en geld ondervonden. Het geld wordt bij hen zeer zeldzaam; zij verspillen het niet meer in zoo ruime mate. Zij schrijven zulks toe aan de laagte van hunnen wissel.

De bressen van de vesting Badajoz worden met de grootste werkzaamheid hersteld. De stad is weder voor zeven maanden met voorraad voorzien; men heeft een nieuw magazijn met honderd-duizend pond kruid gevonden, dat in de onderaardsche gewelven verborgen was.

Ik heb Olivenza doen slechten.

Ik heb de eer, te zijn, enz. enz.

De opperbevelhebber van het leger van het Zuiden,
(*geteekend,*) De maarschalk hertog VAN DALMATIE.
(*Moniteur.*)

Men ontvangt over Perpignan dikmaals tijdingen uit Katalonie. Het fort Figuières is nog gedurig naauw geblokkeerd; men gelooft aan deszelfs nabij zijnde overgave. De katalonische opstandelingen hebben, sints hunne laatste nederlaag, den moed verloren, en geene nieuwe poging in het werk gesteld, om dat fort te ontzetten.
(*Journal de commerce.*)

Rapport aan Z. M. den KEIZER EN KONING.

(Vervolg en slot. Zie den Courrier van gister.)

Denzelfden dag (30 november) trekt de kapitein-generaal de rivier du Tombeau over, doet eene verkenning en ziet zeven engelsche bataillons in twee liniën gedeploijeerd, hebbende achter zich de zee, en staande hunne regter-vleugel naar den kant van de Schilpadden-baai en hunnen linker aan den Kruidmolen. Hij werpt eene sterke wacht overhoop, rukt voorwaarts; doch, welhaast gedwongen te wijken, trekt hij naar de stad terug, alwaar hij verneemt; dat de engelsche vloot zich naar de Schilpaddenbaai rigt, van waar de Franschen, die slechts twintig of dertig man sterk waren, naar de rivier du Tombeau waren terug getrokken. Hij gist, dat de Engelschen, den volgenden nacht, op dat punt, eene nieuwe landing zullen ondernemen.

Den 1sten december gaf de generaal *van der Maesen* bevel tot verkenningen voor den volgenden dag, met het opgaan der zon te beginnen; de uitslag hiervan was, de zekerheid, dat de Engelschen, in drie kolommen, met kanon voorzien, aanrukten:

1°. Naar den kant van de Baai du Tombeau;

2°. Langs den weg van Pompelmoes;

3°. Langs den weg van den Kruid-molen.

Deze generaal viel des morgens zeer vroeg op hen aan. Hij had 850 man bij zich, dewijl zijne regter-vleugel uit 550 man bestond, en dewijl de generaal *Decaen* hem eene versterking van 300 man had toegezonden. Hij wordt terug geslagen, verliest 62 man, stelt een vrij grooter aantal vijanden buiten gevecht, wordt zelf gekwetst en trekt in de schans van de haven terug. Hij had drie vier-ponders bij zich, die wel bediend werden.

Het engelsch leger steunde met den linker-vleugel tegen den Langen-berg, en met den regter tegen de woning van *Bruneau* naar den kant van Pompelmoes gelegen. Het smaldeel ankerde in de Baai du Tombean. De kapitein-generaal had de nationale garde van Pompelmoes gelast, zich naar den Langenberg te begeven; dit bevel niet ter uitvoer zijnde gebragt, bereikten de Engelschen zonder verderen hinder dien berg.

De Franschen waren in de schans van de haven, hunnen regter geflankeerd zijnde door de batterij Dumas, van zes achttien ponders; hunne linie met negen stukken 24 tot 12 ponders voorzien hebbende; en wordende hunne linker beschermd door het bastion Fanfarron, alwaar insgelijks negen kanonnen, 24 tot 12 ponders, waren.

De Engelschen gingen voorwaarts; de batterij *Dumas* doodde veel volk van hen; de vijand weifelt, wankelt; indien de generaal, zoo als hij zulks ook aanmerkt, op dit oogenblik slechts 12 à 1500 man linie-troepen ter zijne beschikking had gehad, zou hij met goed gevolg offensief hebben kunnen te werk gaan.

De beide fransche generaals maken hunne schikkingen, om, den volgenden dag, den 2den december, één uur vóór den morgen, den vijand te gaan aanvallen. Maar het gerucht verspreidde zich, dat de Engelschen eene kolom, door het Kwartier Moka, op de haven afzonden. Deze valsche tijding de inwoners en nationale garden hebbende ontmoedigd, werden de bevelen tot den aanval ingetrokken.

Op den dag seinden de wachters zeven nieuwe vaartuigen; dezelve voerden de divisie van de Kaap en bragten het engelsch leger, dat reeds zeer sterk uit zich zelf was, nog twee regimenten aan. Toen maakte de vijand schikkingen tot eenen algemeenen aanval.

De generaal *Decaen* alstoen in aanmerking nemende de verregaande minderheid in getal der Franschen; de nabijheid des vijands, die zich slechts op 750 roeden afstand bevond, van eene zwakke linie van 600 roeden, welke nog daarenboven kwalijk met manschap voorzien was; de nieuwe ontscheping, die waarschijnlijk aan de groote rivier op eenen afstand van 400 roeden zou plaats hebben, op een punt, alwaar hij den vijand slechts 200 man, mitsgaders negers, als kanonniers, kon tegen stellen; de onmogelijkheid, om van het onder zijn bevel staand korps een detachement af te nemen, hetgeen daarenboven de ontmoediging der overblijvende nationale garden zou vermeerderen; de afstand van 600 roeden tusschen het punt, dat hij verdedigde en het ander punt, hetwelk door de nieuwe ontscheping stond aanvallen te worden; de zwakte van het detachement van 60 man, dat in de haven 1500

improbabilité de battre assez l'ennemi pour le forcer de se rembarquer; la position dans laquelle il se trouve, n'ayant pas de réduit fortifié pour se retirer et capituler et étant sans approvisionnement et sans ressources; persuadé qu'il avait fait tout ce qui était en son pouvoir pour exécuter les ordres de son Souverain et conserver intacts la gloire et l'honneur du nom français; voyant qu'il pouvait, en capitulant, rendre à sa patrie 2000 braves, soldats ou marins; qu'il lui est impossible d'assembler un conseil, parce que sa situation ne permet aucun délai, il se résoud, le 2 décembre, à demander une suspension d'armes, négocie une capitulation, la conclut et la signe, le 3 décembre, à trois heures du matin.

Le général *Decaen* ne pouvait espérer de défendre l'Isle-de-France, sur-tout depuis la prise de l'île Bonaparte, n'ayant au plus que 2000 hommes à opposer à un nombre infiniment plus considérable et se trouvant presque sans provisions de bouche: ce dénuement, résultat de circonstances impérieuses, n'était point de sa faute et ne pouvait lui être imputé en aucune manière.

Ce général a soutenu la colonie dans un état prospère, par ses soins et par les encouragemens donnés à la marine qu'il avait sous ses ordres. Il serait même permis de présumer qu'avec moins de bonheur et d'activité dans ses projets contre les Anglais, il leur eût causé moins d'ombrage, et conséquemment qu'ils n'auraient point encore songé à réunir les moyens les plus puissans pour s'emparer d'une île d'où on les inquiétait sans cesse. Enfin, ce général avait pris de bonnes mesures et fait de sages dispositions pour défendre la colonie avec les faibles moyens qui étaient en sa puissance.

Le conseil d'enquête pense donc que la prise de l'Isle-de-France doit être imputée au manque de troupes, d'approvisionnement et d'argent, que les circonstances n'ont pas permis à la métropole de lui envoyer.

Cependant on pourrait croire que le capitaine-général, averti le 27 novembre de l'arrivée de la flotte ennemie, et certain, le 28, de sa direction vers le nord de l'île, eut dû se porter de suite avec la majeure partie de ses troupes, en avant du port Napoléon, et prendre position, soit sur la rivière de Pamplemousse, en appuyant sa gauche à la mer, soit sur tout autre point plus rapproché de la grande baie, afin d'être en mesure d'arriver à tems, au point où l'ennemi entreprendrait de débarquer.

Dans cette supposition, les Français auraient pu arriver assez à tems à la baie de Mapou pour tenter de s'opposer au débarquement. S'ils avaient été repoussés, ou même si l'ennemi avait détaché de ladite baie une partie de sa flotte pour faire diversion et menacer sur plusieurs points, le capitaine-général aurait toujours eu la ressource dernière de se retirer sur le port Napoléon, et d'y capituler comme il l'a fait.

Ainsi la faute du capitaine-général, s'il y en avait une, serait d'avoir hésité sur le parti à prendre, et d'avoir manqué par là le moment précis du débarquement.

Paris, le 4 juillet 1811.

(*signé*,) Comte Dejean,
Comte Lamartillière,
Comte Gassendi.
Le maréchal comte Serrurier.
(*Moniteur.*)

DIRECTION DU GRAND-LIVRE DE LA DETTE PUBLIQUE DE HOLLANDE.

Vingt-deuxième appel pour l'inscription du grand-livre de la dette publique, inscriptions de 3 pCt. dette perpétuelle.

Le maîtres des-requêtes, directeur du grand-livre de la dette publique de Hollande, appele, pour l'époque du 1er août prochain tous porteurs: d'effets neufs, à 3 pour cent, et dont les intérêts ont été en échéance dans les mois de juillet, août, septembre, octobre, novembre et décembre.

Afin de faire inscrire lesdits effets au grand-livre de la dette publique, depuis le premier août jusqu'au 21 septembre, et d'en obtenir les inscriptions de 3 pour cent dette perpétuelle.

Lesdits porteurs, pour faire royer ces effets durant le terme susmentionné, devront s'adresser à la direction du grand-livre, après que l'apurement des rentes, jusqu'au 22 mars dernier, aura été effectué par le receveur-général à Amsterdam.

Les rentes desdites inscriptions commenceront à courir au grand-livre de la dette publique du 22 mars 1811.

Amsterdam, le 19 juillet 1811. *Le maître-des-requêtes, directeur susdit*,
C. C. Six.

DIRECTION DU GRAND-LIVRE DE LA DETTE PUBLIQUE DE HOLLANDE.

Vingt-troisième appel pour l'inscription au grand-livre de la dette publique, inscriptions de 2½ pour cent, dette perpétuelle.

Le maître des-requêtes, directeur du grand-livre de la dette publique de Hollande, appele, pour l'époque du 1er août prochain, tous porteurs d'obligations de deux et demi pour cent de rente, à la charge de la ci-devant province de Zélande,

krijgsgevangenen moest bewaren; de onwaarschijnlijkheid, om den vijand zoodanig te verslaan, dat hij gedwongen zou zijn, zich weder in te schepen; de toestand, waarin hij zich bevond; als hebbende geen een versterkt punt, om daarin terug te trekken en te kapituleren; met een woord zonder voorraad en zonder hulpmiddelen zijnde; overigens overtuigd, dat hij alles had aangewend, wat in zijne magt stond, om de bevelen van zijnen Souverein op te volgen; mitsgaders de roem en eer van den franschen naam ongeschonden te bewaren; ziende, dat hij, door te kapituleren, 2000 dapperen, zoo soldaten als zeelieden, voor zijn vaderland kon behouden; dat het hem onmogelijk was, eenen krijgsraad bijeen te roepen, om dat zijn toestand geen uitstel gedoogde; besloot hij, op den 2den december, eenen wapenstilstand te vragen; hij onderhandelt wegens eene kapitulatie, sluit en teekent dezelve op den 3den december, des morgens ten drie uren.

De generaal *Decaen* kon niet hoopen Isle-de-France te kunnen verdedigen, vooral sints de verovering van het eiland Bonaparte; als hebbende hij op zijn best 2000 man tegen een oneindig aanmerkelijker aantal te stellen, en zich bijna zonder mondbehoeften bevindende; dit gebrek, het onvermijdelijk gevolg van gebiedende omstandigheden, was zijn schuld niet en kan hem derhalve op geenerlei wijze worden toegerekend.

Die generaal, zoo door zijne zorgen als door de aanmoediging, die hij der onder zijne bevelen staande marine heeft gegeven, heeft de volkplanting in eenen voorspoedigen staat gehouden. Het zou zelfs geoorloofd zijn te vermoeden, dat hij, een weinig minder geluk gehad, en minder vlijt in zijne ontwerpen tegen de Engelschen aangewend hebbende, niet zoo sterk hunne aandacht op hem gevestigd hebben zou, en dat zij gevolgelijk er nog niet aan gedacht zouden hebben, zulke magtige middelen te vereenigen, om een eiland te bemeesteren, van waar men hen gedurig verontrustte. Met een woord, die generaal had goede maatregelen genomen en wijze schikkingen gemaakt, om de kolonie, met de zwakke middelen, die hij in zijne magt had, te verdedigen.

De raad van onderzoek denkt dus, dat de verovering van Isle-de-France moet toegeschreven worden aan gebrek aan troepen, voorraad en geld, welke de omstandigheden aan het moederland niet toegestaan hebben, aan hetzelve toe te zenden.

Men zou ondertusschen kunnen denken, dat de kapitein-generaal, den 27sten november, van de aankomst der vijandelijke vloot onderrigt en den 28sten zeker zijnde, dat zij zich naar het noorden des eilands rigtte, zich terstond, met het grootst gedeelte zijner troepen, voorwaarts Port-Napoléon had behooren te begeven, en post had moeten vatten, het zij aan de rivier Pompelmoes, zijnen linker-vleugel aan zee doende sluiten, of aan eenig ander punt, dat nader bij de groote baai gelegen is, ten einde in staat te zijn, bij tijds aan te komen op het punt, alwaar de vijand zou ondernemen te ontschepen.

In die onderstelling, zouden de Franschen genoegzaam in tijds aan de baai Mapou hebben kunnen aankomen, om te trachten, zich tegen de ontscheping te verzetten. Indien zij terug geslagen waren geworden, of zelfs, indien de vijand een gedeelte van zijne vloot van gezegde baai had afgezonden, om eene afwending te maken en verscheiden punten tevens te bedreigen, dan zou de kapitein-generaal nog altoos zijne toevlugt tot den terugtogt naar Port-Napoléon hebben kunnen nemen, en aldaar, zoo als hij nu gedaan heeft, kapituleren.

Alzoo bestaat de misslag van den kapitein-generaal, indien hij er een' begaan heeft, daarin, dat hij wegens de partij, die hij kiezen moest, in twijfel heeft gestaan, en dat hij daardoor het juiste oogenblik van de ontscheping heeft gemist.

Parys, den 4den julij 1811.

(*geteekend*,) Graaf Dejean,
Graaf Lamartilliere,
Graaf Gassendi.
De maarschalk, graaf Serrurier.
(*Moniteur.*)

DIRECTIE VAN HET GROOTBOEK DER PUBLIEKE SCHULD VAN HOLLAND.

Twee-en-twintigste oproeping ter inschrijving in het grootboek der publieke schuld, 3 per cents inschrijvingen, doorloopende schuld.

Tegen den eersten augustus aanstaande, roept de rekwestmeester, directeur van het grootboek der publieke schuld van Holland, op, alle houders van nationale schuldbrieven, rentende drie ten honderd in het jaar, en waarvan de interessen plegen te verschijnen in de maanden julij, augustus, september, october, november en december.

Ten einde deze effecten gedurende den termijn van den 1sten augustus tot den 21sten september aanstaande te doen inschrijven in het grootboek der publieke schuld, en daarvoor te erlangen drie per cents inschrijvingen, doorloopende schuld.

Het roijement der voorsz. effecten zal, gedurende den voorschreven termijn, bij de directie van het grootboek der publieke schuld geschieden, na dat alvorens de aanzuivering der renten tot op den 22sten maart jongstleden, door den ontvanger-generaal te Amsterdam zal zijn geëffectueerd.

De renten dezer inschrijvingen zullen op het grootboek der publieke schuld beginnen te loopen van 22 maart 1811.

Amsterdam, den 19den julij 1811. *De rekwestmeester directeur voornoemd*,
C. C. Six.

DIRECTIE VAN HET GROOTBOEK DER PUBLIEKE SCHULD VAN HOLLAND.

Drie-en-twintigste oproeping ter inschrijving in het grootboek der publieke schuld, 2½ per cents inschrijvingen, doorloopende schuld.

Tegen den eersten augustus aanstaande, roept de rekwestmeester directeur van het grootboek der publieke schuld van Holland op, de houders van alle obligatien, rentende 2½ ten honderd in het jaar, loopende ten laste van het voormalig gewest Zeeland,

domiciliées au bureau du receveur-général à Middelbourg ; à l'exception néanmoins de celles qui ont été émises pour deniers fournis par les fonctionnaires publics.

Afin de faire inscrire lesdits effets au grand-livre de la dette publique dans le courant du mois d'août, et d'en obtenir les inscriptions de $2\frac{1}{2}$ pour cent, dette perpétuelle.

Les rentes des dites inscriptions commenceront à courir au grand-livre de la dette publique du 22 mars 1811.

Amsterdam, le 19 juillet 1811. *Le maître-des-requêtes directeur susdit,* C. C. Six.

en gedomicilieerd ten kantore-generaal te Middelburg, met uitzondering echter der ambts-obligatien.

Ten einde deze effecten, gedurende den loop der maand augustus, te doen inschrijven in het grootboek der publieke schuld, en daarvoor te erlangen twee-en-half pCt. inschrijvingen, doorloopende schuld.

De renten dezer inschrijvingen zullen op het grootboek der publieke schuld beginnen te loopen van 22 maart 1811.

Amsterdam, den 19den julij 1811. *De rekwestmeester-directeur voornoemd,* C. C. Six.

EXTÉRIEUR

GRAND-DUCHÉ DE BADE.

Carlsruhe, *le 15 Juillet.*

On parle plus que jamais du mariage, même prochain de S. A. la princesse *Amélie*, sœur du grand-duc, avec S. A. I. l'archiduc *Charles* d'Autriche. Cette princesse, comme l'on sait, reste habituellement à Pétersbourg, près de l'Impératrice de Russie, sa sœur. Elle est venue, l'année dernière, en Allemagne, voir ses augustes parens, et en retournant en Russie, le printems dernier, elle a fait un séjour de quelques semaines à Vienne. La cour lui a donné plusieurs fêtes et l'on a rendu un juste hommage à sa beauté et aux grâces de son esprit. On dit que c'est à cette époque que S. A. I. l'archiduc *Charles* eut le projet de la demander en mariage.

(*Gazette de France.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-HERTOGDOM BADE.

Karlsruhe, *den 15 Julij.*

Men spreekt meer dan ooit van het aanstaande huwelijk van H. H. de prinses *Amalia*, zuster van den groot-hertog, met Z. K. H. den aartshertog *Karel* van Oostenrijk. Deze prinses houdt zich, gelijk bekend is, gewoonlijk op te Petersburg bij de Keizerin van Rusland, hare zuster. Zij was in het laatstleden jaar naar Duitschland gekomen, om hare doorluchtige bloedverwanten te bezoeken, en, in het jongstleden voorjaar, naar Rusland terugkeerende, heeft zij te Weenen een verblijf van eenige weken gehouden. Het hof heeft haar verscheiden feesten gegeven, en eene regtmatige hulde bewezen aan hare schoonheid en aan de liefstalligheid van haren geest. Men zegt, dat de aartshertog *Karel* te dier tijd het ontwerp gevormd heeft, haar ten huwelijk te vragen.

(*Gazette de France.*)

WETENSCHAPPEN, — Regtsgeleerdheid.

Wanneer in een land eene geheel nieuwe en met de bevorens in gebruik zijnde weinig overeenkomstige wetgeving wordt ingevoerd, en deze wetgeving, sedert jaren reeds in een ander land beoefend, door de dagelijksche ondervinding eene behoorlijke uitbreiding, eene algemeen erkende uitlegging heeft bekomen, en in eene vaste plooi als het ware gelegd is, is niets natuurlijker, dan dat alle de werken, welke daaromtrent in dat andere land zijn uitgekomen, bij menigte overkomen, en aan allen, die de wet moeten verstaan, uitleggen en toepassen, ten rigtsnoere verstrekken. Het is wel waar, dat in eene goede wet alle die bepalingen gevonden worden, welke ter beslissing van voorkomende gevallen noodig zijn, en dat een regtsgeleerde uit die wet alleen deze gronden opsporen en zich zelven het algemeen denkbeeld van de beoefening vormen, en tot de formulieren zelven scheppen kan; maar tot zoodanig eene grondige kennis van een nieuw stelsel van regten behoort eene grondige algemeene regtskennis, eene geregelde studie der nieuwe wet, die bij ieder niet kan worden verondersteld, en ook niet wordt gevonden.

Van hier het onnoemelijk getal van verhandelingen over den stijl van procederen, over de wetboeken zelve, de veelvuldige handboeken en formulieren, de regtsgeleerde dagbladen en verzamelingen van gewijsden van hooge regtbanken, die deze departementen thans als het ware overstelpen; waar onder zeker uitmuntende werken worden gevonden, doch waar van de meesten, van weinig innerlijke waarde, echter zeer veel nut kunnen hebben, bijzonder voor dezulken, die het aan voorloopige kundigheden of aan gelegenheid ontbreekt, zich, uit de echte bronnen der wet zelve, de noodige kennis aan te schaffen. Het is de plaats hier niet, over deze onderscheiden werken, waarvan wij wel sommige hebben aangekondigd, eenig oordeel te vellen; maar wij vertrouwen, onzen lezeren geenen ondienst te doen, hun van tijd tot tijd van de voornaamste dier werken, welke in onze taal worden overgebragt, eenig berigt te geven.

Onder die gedeelten van het nieuwe regt, die, naar den aard dezer departementen, alhier van het meeste aanbelang moeten zijn, behoort voornamelijk het wetboek van koophandel, en, ten opzigte van deze wet en deszelfs gevolgen, heeft men in Frankrijk met gretigheid opgenomen de werken van *P. B. Bouché*, welke wel niet van eenige diepe regtskunde getuigen, echter, door hunne duidelijkheid en de bruikbaarheid der daarin voorkomende formulieren, van zeer veel nut kunnen zijn, in plaatsen, waar het gebruik der wet niet algemeen bekend zijnde, een formulierboek voor vele onmisbaar wordt, zoodra men maar aan de formulieren zelven eenig vertrouwen geven kan.

Naar mate men nu de gevolgen van dit wetboek uit verschillende oogpunten beschouwt, moeten er andere formulieren worden opgegeven. Geheel iets anders toch is het, als koopman, makelaar, schipper en wat dies meer zij, zijne handelingen naar de voorschriften der nieuwe wet in te rigten; iets anders als regter, praktizijn of gemagtigde in regten, de proces-stukken en regterlijke uitspraken naar diezelfde voorschriften op te maken en te beoordeelen: en hier van daan dan ook tweederlei verhandelingen van den heer *Bouché*; de eene onder den titel van *formulaire du négociant*, de andere betiteld *traité de la procédure et des formalités des tribunaux de commerce.*

Van het eerste dier werken, dat, met den franschen tekst tegen over de vertaling, bij den boekverkooper *Allart* gedrukt wordt, en waarvan het eerste deel reeds het licht ziet, hebben wij, in den Courier van den 11den julij jongstleden, reeds melding gemaakt. Het andere wordt, enkel in het hollandsch, bij de *weduwe J. Doll* gedrukt, en zal voor regters en beoefenaars der praktijk van veel nut zijn. Het geheele werk is nog niet verschenen, maar gelukkig is de proeve gekozen, die daarvan het licht ziet onder den titel *handleiding ter beheering van faillissementen*, hetgeen eigenlijk het derde boek van het oorspronkelijk werk uitmaakt. De droevige omstandigheden van den oorlog en de stremming van den handel hebben maar al te zeer ten gevolge, dat dit gedeelte van de meeste toepassing is, en het genie van eenig werk, zelfs onder de oude wetgeving, over een zoo gewigtig onderwerp, maakt dit in zich zelve misschien weinig beteekenend werk onmisbaar in alle plaatsen, waar slechts eenige handel bekend is.

PUBLIEKE FONDSEN.

Beurs te Amsterdam. — *Vrijdag 26 Julij.*

Holland.	5	pct. rec. vrijw. neg., 1797, aangezuiverd,	22 à $22\frac{1}{2}$
—	$5\frac{1}{2}$	— rec. vrijw. neg., 1804,	
—	6	— obligat., negot. van 40 mill., 1807,	28 à [illegible]
—	6	— — — 20 mill., 1809,	[illegible]
—	7	— certific., — — 50 mill., 1808,	[illegible]
—	5	— dertig jarige renten, $178\frac{8}{9}$,	[illegible]
—	5	— — — renten, 1804,	[illegible] à 8
—	$2\frac{1}{2}$	— inschr. op het grootb. doorl. schuld,	[illegible]
—	$2\frac{1}{2}$	— certificaten van dito, aangezuivert	$11\frac{1}{2}$ à 12
—	3	— nationale schuldbrieven .... $7\frac{1}{2}$ à 8	$13\frac{1}{4}$ à $13\frac{3}{4}$
—	3	— — lotrenten	$7\frac{1}{2}$ à 8
—	$3\frac{1}{2}$	— — — $179\frac{8}{9}$, ...	[illegible] à 9
—	$3\frac{1}{2}$	— — — 1801, ...	$8\frac{1}{2}$ à 9
—	4	— — domeinen, ...	[illegible]
—	5	— — — 1802, ...	12 à [illegible]
—	4	— — reser., losb. na den vrede,	9 à [illegible]
—		Domein papier, ...	[illegible]
—		Bons van het syndicaat, ...	$86\frac{1}{2}$ à [illegible]
Amerika:	$5\frac{1}{2}$	— bij *Hope en comp.*, c. s.	95 à [illegible]
Spanje:	$5\frac{1}{2}$	— bij *Hope en comp.*, van 1807, ...	$14\frac{1}{2}$ à 15
Oostenrijk:	5	— op de weenerbank, bij *Goll en comp.*	
—	$4\frac{1}{2}$	— — — —,	
—	4	— — — —,	
—	5	— weener certificaten — —,	$15\frac{3}{4}$ à $16\frac{1}{4}$
Rusland:.....	5	pet. bij *Hope en comp.*, ...	$57\frac{1}{2}$ à 58
Portugal:..	5	— — *Hope en comp.*, ...	$98\frac{1}{2}$ à [illegible]
Napels:.........	6	— — *Hope en comp.*, ...	$93\frac{1}{2}$ à [illegible]
Zweden:.......	5	— — *Hogguer en Hasselgreen*	34 à $34\frac{1}{2}$
Saxe:.........	5	— — *Braunsberg*, ...	101 à $101\frac{1}{2}$
Pruissen:...	5	— — de *weduwe Uberfeld en Serrurier*, ...	$60\frac{3}{4}$ à 61
Fransche fondsen:	5	—	
Certificaten:		van dito, 5 pct. bij *Ketwich en Voomberg*, enz., ...	$77\frac{1}{4}$ à $77\frac{1}{2}$

ADVERTENTIEN.

Aan het BUREAU van den COURIER, te Amsterdam.